

- 1) H * 8224
- 2) XVI. w. (1503)
- 3) SW. 1271.
- 4) Rep.
- 5) Nach XVI
- 6) HC. 2648
- 7) H * 16197
- 8) H * 10338.

XVI. Qu. 1144, 1-8

**Rodus epistolandi Guil
belmi Baphonensis.**

Scribendam Epistulam opus flunguisse est inde ut in imotissimis tractu
locis quicunque hominum amicorum familiariumq[ue] atque etiam inimici: absentes: locorum invenientur.
Separari q[uod]dum mutuo: ore adiuvante colloqui uenient sed parte q[uod]cunq[ue] est a necessitate
vnde dilectabili atque iacobi Generi q[uod]dum & rusticis adiuvantur contineat. Sicut quippe p[ro]p[ter]e
venientes ratiq[ue] p[er] hanc metu[m] ita teste Dioniso & Celsu[m] Ethiopem atque
Egiptiorum h[ab]et ob modicam debitatem p[er]mitem varioq[ue] animi hominum extremitatis atque
statu[m] p[ro]p[ter]e amicorum plures notatae sunt. Et p[ro]p[ter]e h[ab]et p[er] hanc
exponit p[ro]p[ter]e h[ab]et uocem q[uod]cunq[ue] p[er] q[uod]cunq[ue] anima ac p[ro]p[ter]e uocem p[er] q[uod]cunq[ue] anima
agmina p[ro]p[ter]e p[er] hanc sibi uocem figuram audiens: No[n] omni sum du[m] illibet
q[uod]cunq[ue] h[ab]et p[er] hanc si uocem agmina p[er] hanc foras op[er]is hominum amicorum p[er] hanc
Gebat enim amicorum Crocodilum p[ro]p[ter]e h[ab]et q[uod]cunq[ue] anima Mox facie de Mox &
dende Moxurum ut id p[ro]p[ter]e h[ab]et metu[m] habentur & ip[s]i sum uocem in ordi-
nem redigunt & ultra inuidijs reg[is] nova. Sic eni[m] ab imotissima locis inveniente h[ab]et
d[omi]nus laos caput ad ipsi uocem p[er]ficit. Non mutuo colleruntur que in omni metu p[ro]p[ter]e colloq-
uis p[ro]p[ter]e h[ab]et scribendam epistulam nunc quo & tunc & nisi absentes admittunt utrumque
Id p[er]mitem homini retinente & subitate p[ro]p[ter]e tabularibus. Et arborum folijs volebantur h[ab]ere
ex aliud autore. Mox recipi tabularis p[ro]p[ter]e ceperunt unum & modo Epistulam
procedere in pugilla dilectorum tabularum applicauit. Tandem animi membrum p[er]mitem bayerum eum
nunq[ue] h[ab]et gnatam p[er] hanc

De Epistola et officio & interpretacione

Guilhelmi saphonensis fra

tris de ordine minoꝝ perutilis epistolādi modus ad cō
fratēnomie Jobānes p̄mittitq; vnaꝝ ad illūipm epistolā.

Dūndū libellus ille ḡmo dñab⁹
p̄ma q̄ ḡtālq̄ h̄q̄ m̄p̄y
m̄p̄t̄ & nōt̄ aut̄ op̄pt̄
& 3f p̄ f̄t̄ audire d̄
n̄t̄ aſt̄ato aboy m̄p̄
vnaꝝ n̄t̄ p̄benday
ep̄lyz

Onquestus mecum es iobannes mi dilectis
simēln xpo frater. q̄ b̄j qui de epistolis p̄tra

Sic en religioſe app̄lans
deltos n̄t̄ ch̄sto fr̄anḡt̄
m̄fia d̄ t̄ p̄ward

et auerunt quomodo cōponi debeant nullam
suauitatem. nullūq; dicēdi lepozem aſſecuti alijs imparſiri
pollicentur qđ ipsi nondum attigerunt. Nam cū multipli

l̄p̄ce quo ad q̄mūz
d̄t̄ oīos & d̄ḡma
p̄m̄t̄a quo ad
q̄ app̄t̄

ces regulas de epistolis ornatissime cōficiendis dederint,

Sapio ad am̄ tuſſeſt̄ - t̄t̄ p̄to
nde pap̄a Oīo et m̄p̄p̄a
zup̄p̄s

Et ipsi ad epistolas cōficiendas accesserint (ſicut in eorum
patet exemplis) Insuaves ymimo insipidi & insulsi ſt̄. Hec
est querimonia tua. Hec tua dēdignatio. Hoc est qđ te ab

Sequeſter d̄t̄ q̄i medig n̄d
duos altantes l̄ apud que
plus cum et d̄ q̄ueſpa ē
d̄p̄p̄nt̄ Ind. ſequiſto ē
depono amoueo

eorum p̄ceptis et doctrina ſequentur. Alimirū pfecto. Flā

Barbari monilitas ē moulis &
ſentaḡ vñi p̄m̄t̄ ḡt̄o oīo p̄
ſoly geutis carlacoꝝ d̄ḡre. N̄t̄
idex tuſſate q̄t̄ q̄n̄t̄ p̄t̄
net latini p̄ m̄p̄p̄a d̄m̄
llati māt̄ mon̄ ſci &
m̄d̄l̄s

quis non dedignet bos qui montes aureos pollicent et

Rit̄m̄ ſue ſt̄ p̄t̄ ſad̄t̄
uſſ ſue h̄t̄ ſc̄tu ſuſſ ſ
gt̄t̄ ſarw̄z

ſp̄ſiſet̄ non habeat vnde viuant. Quis inquām boꝝ non

A q̄

ſt̄omachetur obſcenam barbariemq; loquendi qui totius

eloquentie infantissimi cōprobantur. Dum eloquentiaz in

litteris rit̄m̄c̄ ſcribendis cōſtruere arbitrant. Bi miras

tradunt de rit̄m̄is regulas docentes elige trifillabas &

quadrisillabas dictiones. atq; totum conatum ingenij ſui

Huic rei apponūt, quaſi ſit ibi cloquētie viſ. vt ſonoratē

Judice vñi oīo quoniam ſuſſaut̄
q̄ ſuſſaq̄ & ſuſſaq̄ vñi q̄ ſuſſaut̄ & obſer
vaz & ſuſſaq̄ vñi ſuſſaut̄ h̄t̄ ſuſſaut̄
q̄ ſuſſaut̄ obſeruia ſuſſaut̄ oīo ſuſſaut̄ ſuſſaut̄

l̄t̄ ſuſſaut̄ ſuſſaut̄ ſuſſaut̄ ſuſſaut̄

quendam rigmalem cōsequuntur iquā Cicero fons elo-
 quentie vitandam magnoge persuadet. Afferens illud pu-
 erile et ineptū esse. Et de horum inepcijs non plura dicā.
 cum tu per te ipsum cognoscis et aspicias et gaudio tancti
 luminis tibi accessisse ut hoc obscuram cecitatem animad-
 uerteris. Hec em̄ prima est discendi via. Ignorantia cogni-
 noscere et cognitā velle evitare. Quare ut tū errorem illū
 euades petitionibus tuis cōdescendens de epistolis confi-
 ciendis (rumatim tecum loquens) q̄brenius quāq̄ cōmo
 p̄ibimur agn̄ diūsi q̄d huc
 p̄ib māma h̄c p̄sumat dosius potero tibi quid sentio apperiam. Tu interim (qđ
 p̄cedit q̄t lac p̄fēdo
 tantope te affectare dicas) diligenti animo p̄ba mea p̄cipe
 festina. Hos adiuuante domino nostro Iesu xp̄o. a quo
 oīa t̄ p̄ quē oīa ad instituta p̄gētes qđ s̄ceplā edisseramus

Epistole diffinitio.

Pistola (ut a maioribus et fide dignis acce-
 pimus) est humane ligue factunda vicaria yo-
 luntatis absentiū declarativa. Causa cur
 epistole adiuuante sunt. Cum em̄ mortale hominū ges-
 nus sit loci tpls et limitibus circumscripsum passionibusq;

Lato nō optat h̄c dñs distingui-
 us p̄t h̄c p̄t nō h̄c p̄t electio
 wa l̄ d̄ p̄t erit nōm̄ p̄t. Ut
 Ci ad Attam Aliq̄ mām̄ amabilis
 p̄t p̄t accedit ad p̄t nō p̄t
 q̄d p̄t h̄c q̄d opta et p̄t q̄d
 p̄t p̄t distinguit. Quid
 lego a myta h̄c nō

Quoc^m & abster apit & extir abducit & ibon illis
valent & qd diffalig & dico modu vint

corpis obnoxium. simul et semel duobus locis corporaliter
ad esse non possit. cupiatq; sibi simili^s natura et studie vel
ppinquitate generis seu alias quanis necessitudine et beni
tiri quo abundancius et perfectius gaudium suum diffun
dat. et quo facilius egreditur et q;uis molestiam quasi
cōmunicatam possit tollerare. idq; nonnunq; ppter aliorū
corporalēi absentiam verbotinus explere non possit. Hu
iusmodi impedimentum nihil adeo remouebitq; epistola
rum sine litterarumq; beneficium. Nam aut sepe nuncij
non cōfidimus. Aut eorum memoriam imbecillitatem per
timescimus. aut ut eorundem negligentiam recte cuicamus
aut tandem multa in his suspicamur. quare utiliter et litte
ris et epistolis comodius tutiusq; mādamus. Epistolam
ergo recte definiēdo ipsā ligue hūane vicariā eē dixerimus.

Epistole diuissio.

Pistolatum primam et principalem divisionem
banc esse dicere ausim. Epistolaz alia missiva
alia responsiva. Nec est ep'la que in altero boz

Dynamism

Dynamism } Somatic Gnosticism

Dynamism } Somatic Gnosticism

Dynamism }

Da dicto p[ro]p[ter]e membro[rum] non cōtineat. Hec autem membra q[ui] secundat[ur] plena s[unt]. Genera epistola[rum] dicere esse possumus sequentia. Liquet enī q[uod] epistola[rum] missiuarum quedam est narratio quae a p[ri]ori dependit et ceteris quedam congratulatio. quedam cōdolens. quedam minans et sic de alijs multiplicibus epistolis nomine et specie differēti bus. que nō minus sub rūndendi genere q[ui] sub missione continent. Quomodo autē distinguantur hec duo genera ab invicem satis patet. qm alterum se habet ut independens. et alterum ut dependens sicut missua. Responde vero epistole quas specie differre p[ro]tulimus quo distinguantur satis patere poterit si animaduertere libeat subiectam materiam qua scribere intendimus. Ulerum q[uod] hoc apperire plūrum esset. cum neq[ue] multū utilitatis ea res in se cōtineat. Ideo cōsulco relinquimus. ad utiliora procedentes)

De epistole principalibus

partibus.

Res principales et essentials esse epistole p[otes]t
 cum tibi dicero nequaquam aim tuū a me auertas.
 presentim cum diu aurib[us] perceperis illas esse

Dico p[ro]p[ter]e q[uod] efficit q[uod] m[od]i officia tuū gerunt q[uod] de quas p[ro]p[ter]e q[uod] et p[ro]p[ter]e q[uod] q[uod] parte sunt et p[ro]p[ter]e q[uod] p[ro]p[ter]e q[uod] et p[ro]p[ter]e q[uod] q[uod] parte

Unde in dicto p[ro]p[ter]e f[ac]tū paluit alia blandi p[ro]p[ter]e res q[uod] q[uod] p[ro]p[ter]e p[ro]p[ter]e p[ro]p[ter]e

Salutem
 bonam
 narrat
 penitentia
 dicit
 quicq. et hoc iam forte apud te ceterosq; incaluit. ut rix q
 dicim⁹ adiudictere possis. q̄re fortassis me iam minutū rat⁹
 qd' voluntati
 t̄ qd' duxit
 fidei studio
 mēmoriā
 affinitate
 q̄d' vobis
 ce Igit̄ exoratū habeo ut primum yba mea et ppositi mei rōes
 attēdas quā traditur⁹ sū. et nō respicias. et qm̄ id abs te im
 petrare facilime spero. tibi cōtinuo apperīā que si ille tres
 epistole partes de qbus verbū fecimus)

Has tres partes ponit.

Vocab⁹ et Epistol⁹ uox om̄il
 P̄istolaꝝ igit̄ p̄tes dicimus causaz. Intentionē
 et Lōsequēs. Si enī q̄s anū adiudictere velit q̄
 ad epistolā necessario et principaliter exigant̄ bes
 tres sufficere dicat necesse est. **I**Lā est p̄ quā mouemur aut
 impellimur aliquid alicui p̄ litteras intimandū. **I**ntēcio ē
 que impellentē ad illā causam p̄ litteras explanare festinat
ILōsequēs est illud qd̄ (cā p̄posita et intētione patefacta
 aliquid sub spe boni vel mali finaliter tequēdū demōstrat. aut
 ratione mali fugiēdi. Ut ergo melius clarius et euidentius
 p̄spe possis qd̄ p̄ hec intendamus. Harū triū diffin̄tionū
 explanationē tib⁹ subdā. Ecce enī anteq; accederē ad scribē
 dū. causa primo expedit sc̄ exoratō tua et rebemēs instātia
 q̄ me impulisti. vt aliquid breviter tibi et cōpēdiose scriberē

Quā uita p̄tela In qua
 t̄m̄ dicit̄ Epistula p̄to
 opt̄ et eoz p̄ oīne dicit̄

Ia p̄tib in p̄o m̄ Epistola
 Iā ē q̄ am̄ ad agendū
 impellit. Emendā ē
 nostri gr̄atis exē Com
 platio. Tunc dicit̄
 mēone reponendū. Itā
 colligit̄. Inten⁹

Tens⁹

H̄ec dicta mebra la
 t̄m̄ dictā quo in op̄stula
 p̄t redigenda
 legat̄ me p̄tē m̄ Opt̄ ad
 t̄p̄t̄. Modū quēda dī diligēz
 diligēz m̄sp̄f̄z opt̄. Vobis
 m̄sp̄f̄z quo alioz et rōi cōz̄ p̄t̄m̄b̄

Dic̄to manete modū p̄sp̄f̄z yl̄c a m̄a v̄t̄ aberrare. Et cōtra
 q̄s h̄ic̄ aroq̄ p̄ie monēti vestri cōp̄p̄t̄ ut p̄t̄ cōt̄ m̄sp̄f̄z. Nam
 quēda rōt̄m̄b̄ t̄x alioz et maior̄ p̄t̄m̄b̄ non nōm̄. Si nōm̄ ordine
 et p̄t̄m̄b̄ libris in ordine rediḡ. Libris m̄ h̄ic̄ p̄t̄m̄b̄ h̄ic̄ t̄f̄n̄t̄o
 diligēz diligēz aroq̄. Inductioñ̄ attingit̄. Et cōtra intentio. La p̄ḡma p̄
 diligēz ampliū velint̄ f̄z non p̄sp̄f̄z q̄ diligēz et v̄p̄ f̄p̄t̄m̄b̄.
 sp̄p̄f̄z. Non p̄t̄m̄b̄ opt̄ p̄t̄m̄b̄ plane. Inadūc̄ cōntāt̄. Et cōtra
 q̄ p̄p̄t̄m̄b̄. Vobis

quod mediatis scribendi epistolas noticiam haberetis. Hoc totum in
qua fuit causa me impulsus. Scio bis precibus tuis morte, aliquid
efficere intendes. scilicet petitionibus tuis satisfacere continuo me
ad scribendum contulisti. Hec igitur est mea intentio rogaturi tuo nomine
scendere. Ex his duabus promissis tertia noscatur necesse est scilicet con-
sequens utputa cum illud fecerim quod optas amiciciam tuam me
nactum sperem magnus bonum contulisse fidem. Dum te ab errore
vulgari libero, et ad rectam viam epistolas scribendi induxero, hoc
tuum dominum voco, quod ex causa intentione sequitur. Consequens enim il-
lud dico quod ex promissis aptum natum est secundum. vel quod se non sequit
sed ex alio. Ex his tibi patere arbitror quod siue epista missiva
fuerit siue responsiva, necesse est ut has tres partes implicite au-
tore probetur, perfecta epistola. Nam probatur quod
quociescumque a nobis aliquid scribendum fuerit, oportet ut igitur (si
sancti capituli nobis in eodem usum) causa aliqua impellamus alio
quin aliquid sine causa aggredi pagendum, aut fatui est officium
aut parum prudentia. Scilicet per dicebatur intentio et hanc di-
cendum secundum esse epistole partem, ut essentialiter et necessaria
rio ad illam constituendam erigatur. Nam nisi intendas
aliquid per epistolam efficere, ridiculosus est cur aliquid scri-

9
Epistola
Date huiusmodi: Venerabili monasterio suum fratrem gratias
meruit.

Laus et Clara de laude
habebitis animam eam

*S. pharum h
gat* bas. Ultima ps ep'lam pficiens. cōsequēs prius dicta est. et
appat cōsequēs ideo dicit qz sicut pretulimus ex duabus primis
appat sequitur. aut quia aliquid sequendū aut fugiendū insīruas
aliqua ic bant *agund mal* *lunat*
ad sequendū only *argit*
Donum pote *u' p' g' t'* *glie di qf g' g'* *q' p' d'* *Dec aūt ps maxime p'sualor la debet esse vt si qd alleq vel*
opta *assencion mandare tendimus bac mediāte forciat effectū*
pongo d'us *ad cond' off'.* *reliquis p'ribus ad idem tñ coopantibus. Huc v' qm sat'*
gruppi *ecdu* *no' id dect'* *intelligere te arbitror has veras esse epl'e partes. et non il'*
Q'p' ifurans p'g' n' d'g' f' d'v' t' *magis v'na* *las quinq' quas nonnulli posuerunt. ad alia v'illiora decla* *p' la vta* *l. q' v'na*
rādo cōsequenter accedamus.

De harū triū partiū ordine

procl'm *magis* *procl'm*
Ictum est a nobis principales epistole ptes
essentiales et necessario requisitas in epistola
grande *ts' opt'* *una p'f'ndit*
conficienda tres esse. et illas utiq' p'ro nostro
v'z d'nni *m'nfestaf'g* *de* *z'ho'nu* *terz'*
modulo distinendo aperuimus. Verūtamē difficultas ori
ad p'p' *35' f' d'c'* *p'nc'di* *v'la* *q'p' l'li m'p'ri*
ri possit q'uo ille partes locande essent an scz causa semper
prop'p'c' *z' d'c'* *f'j' d'c'* *l'li d'c'* *l'li f'j'*
p'mittēda sit. deinde intentio. et finaliter cōsequēs. Dico *so' d'c' h'ne dubitam'*
ad d'c' *g'p'p'c'* *magis p'p'* *ts' o'c'* *z'g'p' pluit*
q' hic ordo licet bonus sit et artificialis non tñ semper est
z' d'c' *z' d'c'* *z' d'c'* *z' d'c'*
necessarius. Nam aliqui p'mittenda erit intentio. causa et
z' d'c' *z' d'c'* *z' d'c'* *z' d'c'*
cōsequente sequētibus. Aliq' cōsequens premittendū. intē
z' d'c' *z' d'c'* *z' d'c'* *z' d'c'*
tione et causa sequētibus. Et hi v'ltimi modi potius d'scūt
pluit *l'li f'j'* *z' d'c'* *o'c'*
l'li f'j' *z' d'c'* *o'c'*

non est propter p. et Quid licet
Exordium est prius oratio p. et adiungit
auditorum ac ut auditorum
oppositi et ipsorum auditorum
Mater et rex gestas ac
prodi ut gestas ex
Dicit et p. magister p. et
nisi quoniam et adiungit
et quae exponit q. de rebus
cum dicitur illus accommodatus temporis et necessitati dicit. hoc autem totum
De quinque regi penitentiis
huius orationis de causa
quibus vix quodcumque dixerit
et tunc narrandum
quibus vi. c. alibi
autem dicitur in qua primo ponitur exordium, secundo intentio.
tertio divisione, quarto confirmatione, quinto confutatio, sexto
conclusio. Accomodata autem dicitur illa que dictum ordine
aliqua necessitate impellente permutat. Sed quia obscurum
esse posset quomodo tres dictae epistole partes variari pos-
sent, exempla de singulis ordinibus inferius annotabo
semper de una et eadem re loquendo, primo incipiens ab
ordine artificiali in quo primo ponit ca. Secundo Intentio
Deinde sequens. Conclusio enim plus quam tribus modis fieri non
amplificata est quod locum p. sit enim per amplificationem scilicet inducendo ad iram, per commiserationem inducendo ad misericordiam. Et per epilogum colligendo breuiter
que sparsim dicta sunt in tota epistola et sic pectetur fit quando
logior fuerit epistola vel multa in se continet. Propterea ne res
de quae principaliter intendimus per copiam verborum a mente auditio
Epilogus et que colligitur quae de rei ratione factis tractat altero
propter quae dicta sunt ut auditorum modicum ad id quod
ipsa meminisse deducatur et veluti in fine

Ms. 1000 fol. 10v
nos videat affluisse. Dicendum est ibi in conclusione breuissime
et summatis sub quodam cōpendio quod in tota epistola
diffusius tractabimus. Hoc membrū tertium p̄ epilogūz
cplis magis p̄uenit q̄ reliqua duo mēbra sc̄z cōcludere per
amplificationem & commiserationem. Nam ille p̄odius est
modus oratione cōcludendi p̄tinens. Judiciali autē demō
stratiuo generi q̄ eple. Nota etiā hic me locutum esse de
eple cōclusione que spectat ad rethorē. nō autē de cōclusione
logica. Nā illi aliter notat. et illa alio modo utimur q̄ bac
de q̄ in presentiaꝝ est sermo. ¶ Hūc vt buic capitulo finē
constituamus sc̄z q̄ cōclusio est artificialis res totiꝝ eple. et
claudēs illā debitis repagulis. ideo qñ ad ipsas p̄uenies stu
debis ibidē intentionē tuā cōmodissime & breuiter cōcludere

Opinione m quorundam et suis suis de petitione narrat. et qd petes considerare debeat.

Etitionem nōnulli putant epistole ptem. Nos
autem ne omnino refragari vedeamur illā epistole
ptem accidētālē esse credim⁹. Lōstat eīn multas
esse epistolas cōpletissimas, in quib⁹ nulla cadit petitio.
Non p̄t p̄tatio ys vna yl̄b⁹ p̄m⁹ q̄st̄ or m̄la p̄m⁹
in plūne p̄m⁹ q̄st̄ p̄ quācūq̄ m̄ḡl p̄m⁹ q̄st̄ p̄p̄y
p̄p̄y vndēq̄ q̄st̄ ob reiquid domānq̄

10

Concordia sive iudiciorum
Et nota quod hec magis notatur in epistolis & orationibus
quod Oratores certiora documenta reliquerunt de eadem
re, quod de codendis epistolis scripserunt de ipsa ut in epistolis
accidere potest aliquid dicere attemptabo. Et Petens quod
Sed plausit Cauditorum absumendum in petere
hic habere debet. Petetur igit aliquid Primo demonstrat
plenda et vitali
Opus est petitionem iustaz esse. Secundo eam esse possibil
lem adimpleri ab eo a quo petit. Tertio explicandus est
modus illius possibilitatis. Quarto quod inde remitteratio
sequatur. hec cōdiciones requiruntur ad hoc quod petitio fiat
cōgruis modis hec omnia colliguntur ex doctrina et exemplis
Nam oīt hī dīas pliis clarissimis viroīz hoc nolo tū te ut p̄tereat, non om
nes has conditiones necessarias esse in quacunq; petitōe
Nam quandoq; plane constat petitionem esse iustum. ut p̄
ta de his qui petit mutuum reddi. supersedendū erit illi cō
ditioni sc̄z demonstraret petitionem esse iusta. Nam quod
patet expresse supiacuum est laborare ut demonstraremus
id patēs esse et apertū. Similicer dicerim de possibilitate
et modo possilitatis demonstrādo. Nam cum aliq; sit
laborans iuxta pūteum sedens, petit ut aqua ab haurienti
bus sibi tradere. derisorū fore si diceret date mibi aquā.

XII aqua
Nam illā mībi dare in vēstra est potestate. Et quōd illud in
facilius potestate vēstra sic manifestū vobis reddo ex boc. funē es
vas ad hauriēdū habet. Satis enī esset dicere rogo aquā
mībi p̄beatō. Hā sicut ītēnsā paciar. ¶ De remuneratōe
¶ Remuneratō autem non s̄p̄ debet demonstrari neq; apē
tiri. Hā cum aliqd petimus ab hīs qui nobis obligati fue
rint nō oportet ut dicam' dīs remuneratō eritis a me. si bos
a vobis īpetrauero. Similiter cuz pater et mater aliqd
petūt a filio nō s̄p̄ oportet ut subsungāt remuneratōne quā
filius absq; spe remuneratōis iussibus petitionibus pa
tentū p̄descendere debet et tenet. Itidē tibi loquet de peti
tionibus q̄ fieri solent inter veros amicos. Cu z vero alij
ab hīs scribimus cessantibus causis supradictis. Dicas
quatuor adictiones seruādas arbitror in petēdo. Colui de
hic planis t̄ manifestis exemplis uti ut ap̄cius intelligerē
qd intēdere designare. Nūc q̄ satis mībi videro locutū fa
isse de ep̄la et eius partib; necnō de hīs que in ep̄lis p̄mis
cipalit p̄siderant. Deregulis ep̄la y bic finis statuaſ, tū ne
gimis pliçus fī. cum ne multiplice yba rbi opus nō est.
non enī dubito neq; diffido ingenio tuo. q̄ si in hīs te exer
cere volueris. et bic precepta seruare. clarosq; oratores in

Cū libera mea facias
adsum et tu longe
dine et protrahi tunc
affundit et quod

Enim in initio p. 1. h. 2. v.
Iste dicitur finitimi. q. doctior ep̄lis tuades p̄dendis. Dis
igitur sic peractatis et collectis solū hoc vnu sup̄ et ut peti
tione tue condescendens aliqua iñ completis ep̄lis subicia
mūs exempla. Inducitis causis ut ap̄cius intelliges ea q̄
dura videbantur. Cū de rhetorica ep̄stolarū loqueremur
Interim tu ea que hactenus tradita sunt de ep̄stolarum
dictamine grato animo accipere memeto. testor enim frater a
niciatem tuam me hoc in tractatulo nibil quicq̄ abscondisse
aut plus posuisse quod te velle intelligerem⁹ aut tibi utile
fore fuerimus. Profecto enim quicq̄ ex maiorum nostrorum
doctrina expere potuerimus et industria nostra breuiter
in vnum redigere illud cōpendiose tibi tradere curauimus
tam dilucide q̄ succinete. Facito igitur hoc ne spreueris
In quibus nos tantope labo: aſte p̄cipis. hoc si abſte impe
traueris gaudiū mib⁹ solidum accepisse cognoscam. cumq;
non parum fructus laudis glorie et honoris tibi vendicas
teris Ad ep̄stolaria exempla me nunc conuerto. q̄ illa
magnope te expectare cognosco.

¶ Ponit tres ep̄las exemplares que patebunt

Subscriptio

No. 1 Subscriptio
No. 2 Subscriptio
No. 3 Subscriptio

Capitulo

doloris vobis

Hor deo p[ro]p[ter]e gompha
impeditus oculis de gompho

Ob[ligatio]nem. Decreto. stu. Be. de. D. lectori philemonis

impeditus oculis de gompho

S. P. D. dilecte frater tantus est ardor q[ua]d meis

impeditus oculis de gompho

in praecordiis surrexit de humanitatis studiis

impeditus oculis de gompho

conquirendis ut nihil mibi tam suave videatur nihil tam

impeditus oculis de gompho

secundum nisi tantum dum de huiuscmodi studiis quicquid

impeditus oculis de gompho

legere aut degustare possim. ¶ Ecce ca. Luperi Licerotis

impeditus oculis de gompho

rhetoricam rescribere ut haberem librum et doctores quo

impeditus oculis de gompho

mediante q[uod] tam nancisci effecto certa ratiōne imitari pos

impeditus oculis de gompho

sem. At vero dictum librum unde habere possim neq[ue] scio

impeditus oculis de gompho

neq[ue] cogitare valco. Cum autem rarus aut nullus apud nos

impeditus oculis de gompho

existat. eo q[uod] non est q[uod] huiuscmodi studia animaduertat.

impeditus oculis de gompho

¶ Ecce intentio. Quare sic ut ad te preces meas porrigitur

impeditus oculis de gompho

ut deum librum absente merear impetrare quod ut facias

impeditus oculis de gompho

Et si ergo etiam per mutuam inter nos amiciciam oro et supliciter exponam

impeditus oculis de gompho

postulo. Tu vero tibi pro innata clementia atque manifesta

impeditus oculis de gompho

fac ergorum te misericordias ut sciām quācūd facias pro

impeditus oculis de gompho

scis meas quantumcarpendas me doctum euadere ut

impeditus oculis de gompho

tandem cognoscam. non mihi vacuum smorem meum tecum

impeditus oculis de gompho

cum locatum esse. ¶ Ecce consequens. Vale et ego valeo)

impeditus oculis de gompho

¶ Alla epistola in eodem sed ordo peruertere artificiali o

ser ut parcer.

Quoniamq[ue] credo tamen istiusmodi

impeditus oculis de gompho

q[uod] q[uod] appetit si quām appetit ut tam alios inveniatur p[ro]funda appetit

impeditus oculis de gompho

q[uod] p[ro]funda p[ro]funda appetit q[uod] p[ro]funda appetit q[uod] p[ro]funda appetit

impeditus oculis de gompho

q[uod] p[ro]funda appetit q[uod] p[ro]funda appetit q[uod] p[ro]funda appetit

impeditus oculis de gompho

q[uod] p[ro]funda appetit q[uod] p[ro]funda appetit q[uod] p[ro]funda appetit

impeditus oculis de gompho

Six est d'accomodata
quay que le p^{re} opte no-
nali p^{re}mer p^{re}or n^o
t^rf p^{re} yot t^rg^o
d^rc p^{re}dit d^rm en p^{re}
p^{re}mar que p^{re}lungs p^{re}le
id offr en p^{re}p^{re}opta

Concedat q̄i in remodū
dare t̄t cū q̄dālūz z̄q̄
q̄m ad ip̄s gōd̄ d̄r̄y
c̄ m̄t̄v̄ v̄nt̄nāq̄
cū n̄cānd̄ p̄p̄r̄iŋ̄

Oblide. fili. B. fr. S. P. D. Uellem mihi gust
helme tantus ardor te edescet. rethoriscam tuas;
mibi accommodares quoniam ego illam ipsa ardenter
time abste peto et alternatis uscibus a te petere intendebam
verum cum animaduerterem te continuo illius necessario
indigere pro humanitatis studij lectura in qua te exercere scie
bam. baccinus destici. Ecce intentio. Augime si andui
lectiones tuas te ex eodem libro terminasse et per amplius
illo libro non indigere. quo sit ut ad te fontem desideriorum
meorum fundam. Preferem cù nusquam alibi dictum librum habere
possim correcsum tuum ait indeum correcum sed correctissimum
mihi cognoui. Quare te obnixe rogo et. (si probas est discere)
obtestor ut dictum librum presentium cum latore remittas ut

tuū cognoui. Quare se obnixē rōgo et. (in p̄bas ei dicitur)
Lator p̄tus cōit in p̄byp̄ ob p̄tē rōtor ^{propt̄} obtestor ut dicitū librum presentiū cum latoꝝ remittas vt
ut h' m̄ ḡ n̄ n̄ bābaꝝ obtestor ut dicitū librum presentiū cum latoꝝ remittas vt
Rōḡ falso legimus Noꝝ exemplū exinde in scribēdo dicitū librum insinuare possim.
cum lator e p̄tis p̄tis
dile Noꝝ dīlē p̄tis ^{obtempero} ^{et} ^{et} ^{et} ^{et} ^{et} ^{et} ^{et}
p̄tibyp̄ latoris e Et n̄ fons filius
Exiguo articulo p̄p̄ponit efficies ut me beatitudinis partē videar assecutū. Qm̄q; il
aut a nob̄ c̄p̄ q̄ h̄
ḡp̄ Noꝝ p̄tibyp̄ h̄ ^{ḡp̄} ^{prout} ^{prout} ^{prout} ^{prout} ^{prout} ^{prout} ^{prout}
demi intelligo te misbi adeo cōiunctu; ut rem quā maxime
ca ripendie (et qua forte dictim indiges) misbi acōmodare
nō dubitem v̄mo cognouero te misbi vera amicitia consu
ctū esse qui velle meū tuū esse dicas et viceversa hoc modo
efficias ut v̄elim rogānḡ futurū ^{futurū} ^{futurū} ^{futurū}
efficias ut v̄elim p̄cessiones tuas in posterum in q̄bus vi

Exim est nos q̄ nob̄ multanda p̄cip̄ dētq; ab q̄m Nā q̄mī m̄dphali q̄t t̄p̄
q̄d phr̄m̄s r̄fphali dēt vñ h̄m̄ t̄t ip̄l Cato a quo p̄m̄ vñ h̄m̄ d̄ludaḡtis
q̄t q̄d q̄m̄s est

mibi possibilibus dignas exauditiones facere. Igitur facio

pro antiqua pruetudine me exaudiens et me tibi deuinca.

Ecce consequens. Vale ut valere opto quod valeo feliciter.

¶ Alia in eodem in qua consequens preponitur.

Obā. Des. tu. S. P. D. S. Sapbo. Gratissimus

mibi efficies dilecte frater in Christo. immo perpetuis

tuis servicijs me vendicaueris. si hodierna die bas

quas tibi porrigo preces exaudies. Hoc erit quo me non mo

tibi amicū sed seruū vendices. Hoc erit quo abste Impetrato.

summā gaudiorum meorum merear acquisiuisse. doc in qua

est q̄ si abste accepero premium opificissimum me dicā adēp

tum. Ecce p̄nīs. Nam ut verum tibi facear cum aminadū

uerto sermones meos. adeo ineptos. adeo obscenos. adeo

fastidiosos ut cum loqui attemptauerō mībi nauēa generē

Scio hanc potissimum causā fore. quare spretus et cōtēp

tus existam in cōmuni hominū colloquio. Nam cū bī aliquā

rem aliquam verbis adornare ceperint aut vituperando

denigrare. et ego itidem facere attemptauerim continuo

risus subest quicq̄ indignatio. Itaq̄ incipiendo a primo us

q̄ ad nouissimum. omnes inde discedant verborum meorum

fastidio less. Ecce cā. Logit et angit me ista res rogami

B sū

na mea tibi humilime et suppliciter posigere. quatenus dignis
peris tuas rhetoricae mihi accommodare. ut exinde exemplar
summam ut habeam quo mediane verba mea regere. dislo-
ponere. et regulare sciam. ut tantum ignominiam quam fugere
cupio devitare possim. Igitur facito quod opto. et me a
tanta cordis anxietate absolve. Ecce intentio cum breui con-
sequete. Vale cor meum et dulci tuo amore me dignum facito.
Constendit illas ipsas partes non semper explicite sed quia
dicitur in magnorum virorum epistolis implicite ponit.
Hoc exemplis hactenus propositis continuo elaborauimus
quod illas quas epletus assignauimus seorsum et sepa-
rati tue dilectioni approbavimus. et credo et his quod dicta sunt
plane intelligas. quid sit causa. quod intentio. quod due consequens
in epistolis. Verum quod nonnullas pertinet ad te magnorum
virorum epistole. In quibus difficulter amina duerti
possunt seorsum et separatim dicte partes. et quod hoc arbitra-
ri posses. aut epistolas illas diminutas esse. aut hanc no-
tram doctrinam minus solidam. Inde est quod te admonendum
ducimus illas partes epistole. que quibus formaliter desig-
nantur. Adeo tamen in scribendo concatenatae sunt et concordantiae
ut vix altera ab altera cognosci potest. nisi magna diligentia ad

applicat septem huius in oratione
bibita fuerit. Huius enim qui tristis et inquietatis sunt in descendit
generis adeo puidet. adeo coiunctim. ubi et de cōsētū adiuicē
copulantur. ut siue orationē condant. sive epistolandi genere
versentur. vitā animaduerti possit quomodo pars una ab alia
distinguatur siue (ut ap̄cius loquar) ubi finito exordio in:
cipiat narratio. Et finita narratio incipiat incep̄tio. et sic de
reliquis orationis partibus. Quod nonnūl̄s hoc etiā accidit.
In epistolis. Aliqñ enim adeo conglutinat causam cum intentione ut vix alterum ab altero cognoscatur. Quomodo
autem et unde illud eveniat. scias hoc esse magni ingenii et
vix in descendit genere expertissimi officium. Ego autem quā
cum cognoscere possum illud arbitror fieri per colorē rhetorico
ricum. qui dicitur continuatio de quo eloquens Licero di-
cit illam esse ranc̄ sanguinem et vinculum totius orationis
Nam sicut corpus humanus sine sanguine stare nō potest
Ita oratio sine continuatione labescit et in casu mēma
harit qm̄ has tres partes aut explicite aut implicite conti-
neat. Dico em̄ implicite quia non semper in epistolis ponit
causa aut cōsequens maxime quando causa dese fuerit nota
et honesta. aut tempus scribendi prolixum nō sufficiat. aut
amicissimis scribimus quos nō est opus exhortari qm̄ tam
Decidit hoc in ḡto t̄ dic̄ amissim op̄ nulla eī epistola q̄ ab egregio oratore
Et enī prima. Qm̄ t̄ ad h̄cēm̄ dea agmina fr̄ceptio. v̄z̄ m̄ alibi

*les cum nostram intentionem mouerint se ipsos invitant
et illam consequantur. ^{de quibus et finalibus ab eis}*

Datum q̄d m̄s. In q̄d autor adiunctū s̄ dōcūta ē p̄m. **Q**uedam ponit multum necessaria in condendis ep̄lis ut scilicet quis delibera te condet ep̄istolam et alia.

Cay telas et Monday estoy
delyand affirming the vero
No quo ad opus sum si
Opus pugnare et pugnare
contingit pugnare
Est utrum illa aduersari
q[uod] ad pugnas tunc p[ro]p[ter]e
quoy opus p[ro]p[ter]e via
et uta quod impunita tot
pugnare et p[ro]p[ter]e duxit
duxit. tot p[ro]p[ter]e quod
fuerit Caudas l.
Domini et p[ro]p[ter]e brennuli
dixit ad brennuli an
dixit q[ui]

Uribus p̄cipe verba oris mei et diligenti ansimo
que dico ad presens memorie sollicitus committe
Fleat te prætereat verbum aliquod hic posicū qm illud at
tentissime animaduertas. qm que nūc ibi pandere institui
fundamentum et radix sunt componende epistole debito et
congruo modo. Cum igitur aliquid alicui significare vo
lueris et idem litteris mandare non oportet te inconside
rate calamus arripere et statim litteras exarare ymo ne s
cesserit precogitare tibi cui scripturus sis et eius statum
vel conditionem vel dignitatem utrum amicus vel domesticus
vel familiaris tibi sit. aut forse inimicus vel parvus cogni
tus. Hoc ideo dixerim qd non uobis contingit aliquibus scribe
re. quis adeo impatiens sit sermonis (qd esto) qd ea qd scribis
succida sint. et qd amodo necessaria tñ immediate cedio affec
ti lras ipsas aut legere nolue que no intelligere aut exaudire
tempnūt. bis casibus summatim et pendiosc cā et inten
tio tua aperienda erit. et claris planis vobis Contingit no

quibus nos
nūc aliquibus scribere qui contrari omniō sibi perso
nis que nibil sucidus habent q̄ epistolas longas et ora
natas accipere illas assidue legere in illis maxime se obles
etantes. **D**is ergo verbosus est et ornatus his tuo pro
arbistro loquere. **Q**ui vero prelatis et in dignitate positis
scribis et viris ambitiosis hos sp̄ honorare stude. **P**er
me vero q̄i eorum graciaz cupis tibi cōsiliari aut aliquid
ab eis obtinere desideres. Esto tū in hoc cāntus ne falso
illos epistolas et plus q̄ te aut illos deceat. **O**mne eīi ex
tremū est vicsum. **Q**ui amicis scribis cū te esto bīc a
uis et longus ut res et tempus erigit. Amici eīi omnia se
tunc equo animo si veri fuerint quos tanto carius colere
debēs quāto magis vnuq̄s opus habet. **V**eros tū amic
os rarissime invenies. Tu vero si quos reperies cole sp
fos ut animam tuā. ne aut a p̄posito longe abeas dico ego.
Iḡ cum amicis scribis multocēns sat erit eis intentum tuū
breuer et apte nūnciare q̄i non indigent exhortatione.
Quād inimicis scribis hos benevolos tibi reddere satage. **S**ecto cūt q̄i plānd
qd si nō poteris saltem eis aperi h̄mōi defectū nō abstebz c̄i benivolij
ab illis procedere. **P**osimodum aperi causam tuam bre
viter demōstrando illam iustam et honestam quoad tibi

ab duas ligundis. **T**u cūt q̄i p̄mitate et dico et
vōli māpētij p̄missi. **A**bi cōt. et interdū
cūt q̄i māpētij. **E**cce vōli māpētij a p̄missi

Sexto autem canula ^{fund}
in tribendo agnoscit possibile erit. **C**um non noscis **S**i vero aliqui contigeris
te scribere hys quos parum noueras qui et parum de te
aut nibus status tuo cognoverint illis primo te apies mo
racioni & honesto ^{par agn} ^{l' manifestatio}
Decencionis quo poteris. sic tamen ut nunquam ostendendo es
lascices. Laus enim speciosa non est in propria lingua. Devis
dat **S**i qui agnosce fid
digno laudandi vobis ^{l' manifestatio}
eundi dignus & Nam laus ^{propria l' exactio}
siderat ^{l' manifestatio} **C**onsiderando cognitum reddas. I quo facto pededemptim ad
Modesta tu & pui arrogancia ^{l' manifestatio}
et laudare et alijs ex causam tuam accede. demonstrando illa iusta esse honestas
et pietas ^{l' manifestatio} **A**gnoscit ^{l' manifestatio} **V**alutem. quam utili. quantu poteris. Nam cum causam tuu
concentrat ^{l' manifestatio} **B**uimusmod. sic demonstrancris statim patere poteris inesse
ad fore dico & hoc dico. ^{l' manifestatio} **E**x m dependet vobis
disputandi ^{l' manifestatio} **T**onem tuu esse iustum aet laudabilem. Similiter hoc ins
tituto ^{l' manifestatio} **C**olligi poterit de consequence. Hec tamen modo opus est consi
derare cui scribis sed etipm ut vires tuas preponderes. quod
si neglegeris facillime in errorem duci poteris. Scio est
alios quicquid vires ingenii mensi non sunt corruerunt
dum nimis alto stilo aliquod scribere attemptauerunt. quod id
complecti non potuerunt quod suis viribus impar fuit. Te
vero non solum vires tuas considera et quantum valcas in
sebent cum grande ^{l' manifestatio} **D**icendo. si etiam quantu pro opere possit scribi quis
reponit quod ad non bonum ^{l' manifestatio} **L**itteris tradere festinas. Nam cum his qui parum ingenio
eius agro. Aberrantia ^{l' manifestatio} **V**alent loquendum est puris ac simplicibus verbis. ne illos
sint dicendo ^{l' manifestatio} **D**icendo quod non per ipsos vobis raro videt
est in agro ^{l' manifestatio} **P**er vobis nova affectu & oblecta
mutua quod non facilius quod dicitur & minus affectu ut ad me
per quod non videt. **V**en oblectans et ut aetereo
dicendi amorem per otium optime et eo amorem quendam
et non multum in his amorem quod videt **D**icendo

7 in redit tunc ducas reddas capi p. ut si in pericu ipso eris
Indociles reddamus. aut nobis edioso. cum se contemni
spurcius omnesque p. ut intelligatur qd. quod
credent. dum obscuris locutionibus seu translationibus
cum eis loquimur. ymos ut verum tibi aperiam cordis nici
iudicium scias profecto. qd quanto clarus et manifestius
litteras tuas exaraueris. capto laudabilius abilius scripsit
ris et istius epistolare complexus fueris. Et summoget tibi
cane a filio quo: undam remisancium qui longis et translo
versis videntur constructionibus qui obscuras et struimolas
et nimis vergentes habent translationes. que non modo
reddunt obscuram epistolam. sed illam penitus lumine pa
niant. et ea zecca reddunt. ¶ Animaducere tñ ne dum clarus da ne vitado
esse intendis puerilis reddaris. vtendo nimium vulgariter
mone et nimium attenuato et insipido. Sicut enim nimis
alceloqui viciosum est. sic nimis attenuate fari similiter est
viciosum. vnum tamen molestius est reliquo. Nam potius
peccandum est ut quotidiano utaris sermone et aper
tissimo (qñ solum contemplationem parit) qñ inflato et
urgico qñ illud de dignationem et odium generat ob
scurando animum recipientis et te ipsum obscurum de
monstres. hec vicia facillime fugies. si medium ita ten
ere volueris et limitari illos viros quos nosti cl
ut ipso horum. d. Atre decimus p. re: tunc ergo labore
Opus fo: sectante tenui eximi defensit. Aliq; effigie grandia
tiger Opus qui totu: n: mundus. Al. Ylli te p. ammet
cum motu: noctis radice: nunc

Perotinus

Si sit et Noro. Et qui a quod: pro clopphi dicta e
legit hinc dicitur: Non modo ut ea gaudet sed etiam sanguis quod ex pectus quod est
fatuus et pugnus impetrat. Ita enim sit non pugno sed si laetitia multa et illius unitus credens
hunc orationem suam. Sane et fons iste plenus est laetitia multa et illius unitus credens
res orationes ut sit episcopale Gasparini pergamentis et dominis de capitulo 1
dicitur. In scriptis de episcopis videtur tunc Hollandus filius et 8
Episcopus senensis. Hic enim tales sit quos sine rubore imita
tari possit et allegare et sine detimento sequi satis in dictis
tales insuper facilissime intelligere possit si diligenter eorum

Quod per te pugnatur. Adda tibi nunc tercium quod prima
mentula in probato autoritate paliter considerari in litteris scribendis oportet. scilicet cur vel
litteras tuas per aliumque pugnare posse
Non ita ut quod respondeat
quod rescribantur. Et hec tibi per ea quae dicta sunt manifestauimus quod
de eo erat descendendum quod episcopus suus nondum aderat non diximus
nec quantum opus fuit. Nunc igitur absoluendo aperiatur. Cum
igit aliquid litteris descendendum erit id continetur animaduertitur
cur te oportet. verum iustum vel iniustum fuerit. Si iustum. ut
ut utile et cum hoc honestum. Multa enim utilia sunt quae iusta
non sunt. Et multa insuper iniusta que honesta sunt. Cum igitur
cur bec animaduertitur cognoscere ex materia tibi subiuncta
verum causa te impellens ad scribendum honesta fuerit. quod si
sic prepones ergo causam illam sub ratione honesti. sicut
doceat Tullius super principium noue reborifice quod si tua ma-
teria tua de qua scripturæ bumillis fuerit. cum et manifeste
tua. cum te impellens ad scribendum impellens dicis bumillis. Quare continuo
dico dubia

In principio sue rhetorice preallegata. Nam istud mos scribi facile non possit. quoniam multa de hac re dicenda essent. q[ui] breuiter et utiliter ibidem posita regles. Hec scire te oportet ut cognita causa tua comodius exordiri possis. Tu enim cum nonneris te turpem dubiam aut humilem causam haberescias et valeas in comoditate deuincere iuxta doctrinam Liceronis in preallegato loco. Elioquin si istud contemseris nihil aliud restat nisi ut edificium tuum cito ruatur. Quid cum debile fuerit principium et in efficae fundamento quomodo poterit firmum esse quod super illud eviscaturus es. Similiter cum debilis fuerit et ita firma causa te impellens ad scribendum. nisi illam arte tua et industria ingenii atque doctrine validam et robustam. reddas aperturas illas sic esse cui scribis intentio tua et videbit inualida et imbecillis et sic tertia pars epistole que dicebatur consequens difficultate comode cosequi possit. Laborabis igitur pro posse continuo demonstrare quod causa iusta debita et honesta te impulerit ad scribendum. et postmodum ea que sequentur huiusmodi bonitatis videantur. hactenus mibi video et tibi tria apparuimus se que potissimum videantur consideranda ante inchoationem epistole. Superest igitur nunc quod tibi aliquas declaremus.

L

Secunda totatulus h[ab]ebili in quo di uerbius p[ro]p[ter]e
dicitur uia felicitatis p[ro]p[ter]e
ut non fr. Constantius apparet et promedius ut p[ro]p[ter]e iuste
regulas quas te expectare scio.

De Salutationibus.

A precedenti capitulo dicebamus consideranduz
esse qualitatē tam scribentis & accipientis & caus
sam nos impellentem ad scribendū ut illis cogniti
tis facilius exordiri possemus qz exordium in epistola qsi
pambulū habet quoddā scz salutatione; vel aliqd qd loco
salutationis ponitur. consequens videtur dicendum. que
psone salutē possunt. et qbus cōmendādī simū. Salu
tandi sunt om̄es nobis equales vel paulo nobis maiores

S' dont Camila qui
peut plaire & qui est
quel

Bea^{ti} fui dux meus
clani p^{re}st plen^{te} for^{tu} tores nobis fuerint salutare debemus. talibus igitur nos
gratias gaudi^{um} reddamus. et si spu^{ales} fuerint com-
missos reddamus q^{uod} plurimū. et si spu^{ales} fuerint com-
mendatos nos metipso^s ipsis faciemus tam humiliter q^{uod}

De uote modus aut laudandi a doctis viris dic vittatis
simus est et celebris scilicet Jobanes talis petro amico suo.
S.P.D. Uel humilitatis et reverentie causa petro ami-

S. P. D. Uel humilitatis et reverentie causa Petro am

eo suo Jobannes. S. optimā. et quicqđ dulcis est salute

Ut andē p̄m̄g Sunt alij multiplices modi variandi salutationes quos

emitto ne longus siam. Similiter et de mō commendādi
vnicum tibi assignabo qm̄ is vſitatioꝝ est et frequentius ce
lebratꝝ a doctis et claris oratoribus et tu ipſe facillime dicō
tos. et imitādo alios cōmēdatiōis modos aduenire poteris

Maioribus at cū scripſeris. sic illis te cōmīttes.

Euerendo in ep̄o pri. n. ep̄o talis diocesis. cuius de
uotus filius vel orator plurimū cōmēdatū se facit.
vel post dignas cōmēdatiōes ſeipm̄ taz bum. liter q̄ deuo
te facit cōmēdatū. In his at salutationibus ſiue modis re
comendationis. q̄ multū ſe extendūt. q̄bus ſi te coaptare vo
luerſ abſcq̄ criminē decent facere potueris. ſin autseq̄ poteris
reperies multiplices modos traditos in ſummis quoꝝ dā

Lanym. In viroꝝ qui de eplis ſcripſerūt. Ex salutationibus et modis
de cōmittendi exiſi et ſomari p̄t modus ſcribendi epigrāmata
Hoc excepto q̄ in ſupraſcriptiōibus diligētiuſ et magis de
articulate ponēdiſūt tituli et dignitatiſ p̄tneſt his q̄bus
ſcribimus. Atq̄ in his ſupraſcriptionibus formādiſ magis
ſcrūadus eſt ritus et cōſuetudo patrie q̄s regularis preceptio
qm̄ vniqa regula illud exprimi nō p̄t. et iā in his plus valet

Quoniam detineſt caput in p̄f p̄t ſoluit L q̄
Inſtituit ſi p̄t p̄t q̄ ſi q̄ maior
Pompej ſalut faciat inter q̄ ſi
ſequuntur p̄t excellēt q̄ ſi
q̄ ſequat Quid in tempore denuo p̄t
te quoniam ſequit clamato q̄ ſi ſi
p̄tne ſali p̄tne educti ſi ſi p̄t

Mentis enim p[ro]p[ter]e p[er]sonae q[uo]d p[ro]p[ter]e q[uo]d p[er]sona adiret et
h[ab]itum q[uo]d m[od]estus latet opinio q[uo]d doctrina quilibet em in epigrāmata studet illus
q[uo]d corda inducere diff[ic]ilis est s[ed] difficile et inducere
et difficultate accipit p[ro]p[ter]e

cui scribit maxime decorare tā directe q[uo]d indirecte. Quare
ut verum tibi fatear nibil mihi videretur minus verum q[uo]d
epigrāmata litterarum)

Sap[er]te cali h[ab]itum q[uo]d p[ro]p[ter]e

mores in p[ro]p[ter]e epigrāmata

Alia d[icitur] Atticus p[ro]p[ter]e

Forse p[ro]p[ter]e q[uo]d epigrāmata

formari et non in h[ab]itu

p[ro]p[ter]e d[icitur] Atticus p[ro]p[ter]e

Symath[em] p[ro]p[ter]e cōfessam

p[ro]p[ter]e te d[icitur] Atticus p[ro]p[ter]e

tot i[st]o quod p[ro]p[ter]e d[icitur] Atticus p[ro]p[ter]e

asimile attitus

Accinus dictum est de his q[ua]bus salutes optande

erat et quomodo maioribus nos reddere habeamus

Deinde illuc usq[ue] producti fuerimus ut de epigrāmata alio

quid dicamus. verum q[uo]d epigrāmata recte formare nō pos

sumus. non cognitis titulis et attributis personarū. Fortasse

nunc anbelante pectore expectas tibi reprimā. qui tituli si

gulis personis cōueniant. hoc autē exigere magnū onus est

humoris nostris imponere verū tamen q[uo]d denegare nō pos

sum quicq[ue] insinueris. Ideo continuū in unū collectis

viribus. titulos et attributa singulis personis conuenientes

continue tibi aperire conabor. Cum autē status barū p[ro]p[ter]e

narum distributus sit. in personas spūales. temporales. et

scolasticas de spiritualibus primo tanq[ue] de dignioribus di-

cendum videtur. incipiendo primo de titulis et laudibus

Sūmo pontifici cōgruentibus. Et sic deinceps descendendo

quousq[ue] deueniemus ad infimos. Illud idem facimus

cum de statu secularium loquar. Similiter suabitur deinceps

Item Iudeus Epiphanius
cepit cum de viris scolasticis agetur.

CSi ergo summo pontifici scripturus es litteras tuas
hoc modo iniiciare possis.)

Ancissimo in Christo patri ac domino domino. H. divina
providentia sacro sancte romane et apostolice sedis

summo pontifici Joba. H. decretorum doctor vestre scitatis

deuotissimus filius. fuis. vel orator. post beatissimorum pes
dum oscula seipsum totum tam humiliter quam devote reddit
commissum. **E**pigramma vero ex isto litterarum inscio venerari
potest isto modo. **S**acrammo in Christo patri ac domino domino. H.

divina providentia sacro sancte romane ac apostolice ecclesie

summo pontifici domino suo vincere colendissimo. **S**ic insuper

si bene animaduertas ad huiusmodi epigrammata formam;
di cognitis titulis personarum. Longum enim esset et fastidio
sum de singulis epigrammata formare. verum quod de summo

pontifici loqui ceperimus. eius attributa pamphletus tradamus

hos igitur titulos congruenter attribuimus summo pontifici.

Ad epiphanius
vocando eum patrem patrum. patrem patrie celestis In terris
patrem clementissimum. patrem maximum vel summum pontificem

Cardinales et patriarchas. archiepiscopos. et protono-
garios. prestantissimos patres ac reverendissimos dominos.

Ad epiphanius
In quinque annis fiducia restans et preuentus
Iudicium et meritorum facti paternarcha nonum et genitum nonum quae propterea dicitur hic est pontificis
et primi successores facti sunt quae huius etiam in papa fuit. *Ad epiphanius* Annachius
alexandrinus. Iustus. Clemens. et Justinianus. et Justinianus. et Constantinus. Imperator
ad eum et Confutator eiusdem.

foliis
merito appellam⁹, qđ si alio grādu decorati essent ut puta
doctoratu theologie, vel sacrorum canonum. Illud etiam
addere possumus in suprascriptionibus in quib⁹ maior
facultas datur titulandorū enumerātorū. ¶ Episcopos,
abbates, p̄positos, Insulatos, et regulares. Prestantes pa-
tres et reuerendos in xp̄o patres et dominos vocamus.
¶ Simplices abbates et prepositos nō insulatos, reueren-
dos possumus vocare ac principales patres et dominos.
Ministros vero generales ordinū mendicantū, reueren-
dissimos dicim⁹. ¶ Ministros vero p̄uinciales corundem
ordinū reuerendos tñ appellam⁹. Quod si doctores theo-
logie aut decretorū fuerint, illos sacraꝝ litteraꝝ p̄fessores,
vel doctores eximios theologie sacre dicim⁹. Aut sacraꝝ
canonū doctores famosos, et cōsimilibus titulis illos de-
corabimus prout in hīmō scīēcijs illos expertos esse nouer-
imus. ¶ Canonicos vero ecclesiaꝝ Cathedraliū, et Can-
tores insuper et earundē ecclesiasticos, rectores, curatores
parochiaꝝ, plebanos, venerabiles nos in xp̄o vocamus
Sic quoq; appellare possumus religiosos cuiuscūq; ordi-
nis sint, dilectos in xp̄o fratres, castos, Illibatoꝝ, p̄tines
devotos, deo gratos, Aplice vite sectatores, Euangelice

regule exemplar. vite celestis speculū. Imitatores sanctorū.
et his similia illis attribuere possumus. ¶ Abbatis sa-
cetas. cuiuscumq; ordinis fuerit. venerabiles in xp̄o vocare
psueūmus. honestas et honestissimas. Deuotas vel deuotissimas. Ancillas. et sp̄osas xp̄i. ¶ Reliqs vero moniales.
Sanctas. honestas. deuotas dicimus. similiter famulas. ancillas et xp̄i sponsas. ¶ Personas feminel sexus. alias dñi

*Seruientes ut sūt mulieres penitentes terciū ordinis sc̄i frā
cisci vel sancti Dominici. Reliqs insuper quoquo iu statu
penitentie positas q̄ pompi seculi contradixerunt. stas et
deuotas dei famulas vocamus.*

De tī. tēporalīuz personaz.

*Empero volgo dico. pp̄. dñe mng
Emptores cōmunicer celsatē appellant. Mi inuicem
tissimi. gloriosissimi. sap̄ illustres ḡb dicunt. Cū vero
coronā iperj adeptus fuerit impator. regē regū. et impatorē
semp augstū dicimus. eo q̄ imperiū romanū semp augcre
debeat. Eide et attribuere possum in suplatio oēs titulos
quos alijs principibus attribuimus in positivo. ¶ Regib⁹
eo scribedo eoz titulos sic declaram⁹ dicēdo. Maiestatē
eo regiā. ac sacrā coronā. sacrosanctaz. dignitatē regiam.
possumusq; ipis attribuere p̄ excellentiaz dignitates quas*

*impans diu bāp̄ ḡbām. q̄ p̄lē rōm angli l' dñctabūt q̄dng l'
q̄ dñctabūt l' p̄lē magistrat⁹. Et h̄mōnūq; m̄tysq; uō
m̄tysq; uō q̄ l' m̄tysq; q̄ l' m̄tysq;*

q̄ reges noꝝ f. 70 verso

reliquis principibꝫ ipſis inferioribꝫ assignauimus. Re
gem vero Francie singulari quodam prerogatiuo Christi o
anissimum dicemus. ¶ Ecteros vero magnates vt sun
principes. duces. marchiones. comites. et barones. vocam⁹
magnificos illustres. et excelsos principes. et dños sp me
tuendos. q̄o inter hos p̄cellentes fuerint. Illustrissimos
inclitos et serenissimos ac felices nuncupam⁹. ¶ Milites
strēuos viros. generosos. spectabiles. splēdidos. equestri.
ordine militariꝫ prerogatiua. insignitos dicere possumus
Sunt alij quibus dignitas multum accidentaliter (et qđ)
dāmodo usq; ad certum tps durātes) euincire solet. vti et
ciuitatis magistratus administratio. qualis est prefectura
urbis aut ciuitatis. et dici tales possūt celebres. spectabiles
insignes. et his similibus titulis. Insuper adornari possūt
put expedire videbitur. Quod si tales nati essent ex senato
ribus et aliq; alia virtute conspicui. illos claros viros nū
cupabimus. ¶ Si aut in armis famosi fuerint illos magna
nimos. strēuos. fortissimosq; nuncupabimus. ¶ Consis
tatores ciuitatis et alios preeminentes ciues. In signis.
Consultissimos. et sapientes viros dicimus. Insup claros.
egregios. generosos. famulos. celebres. sagaces prudentes.

zond uirina
et his similia impendere possumus. **I** Mercatores dicū-
tur prouidi. circumspeti. solertes. solliciti. industriosi. prot.
expti et fideles. **C** Populares vero et reliquos in statu ina-
fimo locatos. appellare possumus diligentes. obsequiosos.
fideles. et amabiles. **D**ignitates vero et tituli mulieribus
conuenientes hic enumerare non est necessariū. qm̄ būnū
modi ex patrum et maritoꝝ dignitatibus facillime nūcū
pare possunt. **A**ctū mulieres (eo q̄ honestas maxime illas
deceat) honestissimas. castas. et pudicas generali vocabulo
nūcupamus. Si vero antique ciuisse fuerit. illas egregias
matronas. et venerabiles. dicere possumus. **S**ocios sia-
militer et fratres et amicos in adolescentia seu in prima iu-
uentute positos dicimus. Discretos. modestos. castos. mo-
rigeratos. facetos. urbanos. amantissimos et nobis carissi-
mos. convincissimos nobis amatores. gratos adolescentes.
bone indolis et iuuenes virtuosos. **V**irgines eto
pudicas vel pudicissimas. candore virginico rutilantes. mori-
geratas. et modestas scribere possumus.

De titulis scolasticoꝝ

hunc **V**ia bactinlus dictū est de titulis p̄gruentibus tā
artus *p̄m* *ordum* *q̄d p̄*
D i

spūalibus psonis in dignitate posit. q̄ deb̄ls que seculari
l̄pa fulgent. sicut polliciti sumus. Hunc tertio loco sup̄est
ut dicamus de laudib⁹ et pr̄rogatiuis q̄ scolasticis viris
et trācissimis attribui solent. At vero cū Theologi ⁊ doc̄
trīnae dignitate et vite sc̄imonia ceteros p̄cellat et p̄cellere
arbitrant nos āmonēt ut de attribut⁹ eoꝝ primo exordia
mūr. Dicūt em̄ theologi. diuinarū rez̄ interptes. noīsdi
uini eckatholice fidei defensores. heresis expurgatores. qd̄
si in his studijs doctoratū potiti fuerint. inter alios insu
p̄ excellenciores. illos diuinissimos et integerrimos viros
nuncupathus. sacre theologie doctores. eximios viros. ad
mirādos sc̄issime scie professores celeberrimos. ⁊ eiusdē in
scriptes irrephensibiles p̄stātissimos viros et doctissimos
et in diuinis imbutissimos. Est ac bec āmonicio generalis
sc̄z vnuȝquēz positivis. ⁊ suplatinis titulis adornare. In
quacunq; dignitate ⁊ virtute sc̄m q̄ plus minusue in illo
in quo laudādus est p̄cellere p̄noscitur. L̄anomistas von
camus. iurispōtificos interptes iuris diuini p̄sultos. ⁊ sacri
iuris p̄tissimos. p̄sultissimos. modestissimos famosos vel
doctissimos. Dr̄atores facundos. disertos. lrātos. expolt
os. celeb̄es. dicendi dīfissimos. loquendi modestissimos.

famosos. claros. graues. ciuitatisq; reipublice pclaros ad
ministratores pupillorum viduarumq; desolatoruz. opes
tunos succurores. patrie defensores. decus vrb;. bis oī.
et consimilibus titulis iuxta corum merita illos adornare
possumus. ¶ Legistas appellamus iuris civilis interpretes
legis consultos pertissimos. et patrie ciuitatisq; columnas
oportunas. ¶ Hec phis recte attribuuntur dum illos
dicimus. Modestissimos. grauissimos. accuratissimos.
nature interpretes. et morum obseruatores. Quisi in meo
dicina docti euaserunt eos eximie medicinae doctores et
arcium liberalium splendore egregios. famatos. celebres
atq; claros dicere licebit. ¶ Logicos vero acutos viros.
perspicaces ingenij. ardentissimo lumine radiatos. veri
q; interpretes appellare possumus. ¶ Rethores dicun
tur viri celebres vel dicendi periti. facundi. eloquentes
dicendi preceptores Hisq; similia illis attribuimus.
¶ Si mathematici siue astronomi fuerint siue solum geo
metrici et aristometrici. hos industrios. subtilest
vocamus. admirabiles insuper et ardentes ingenij. Re
liquisq; titulis adornari possunt viris doctis congruentis
Dij

bus, put in eisdem facultatibus plus minusue florere dicitur
noscantur. **C** Musici vero viri docti et iocundi dici possunt.
Si in ea radicitus floruerint, non ad lasciuiam sed ad animorum
recreationem. **C** Preceptores grammaticae, doctos, morigeratos,
gravesque viros et litteratos nuncupabimus. **C** Omnes
scolares dici possunt boharum artium zelatores, bo-
narum disciplinarum sectatores, virtutum cultores, stu-
dentes assidui, virtutum cupidi, prudentie sectatores. **C** Il-
los vero quos in phisica et in artibus liberalibus nouimus
imbutos. Elegantes, clarosque iuvenes et doctos in libera-
libus studijs nuncupamus. **C** Egregij insuper arcium studen-
tes dici possunt attribuendo titulos et adiectiva eis co-
center attributa secundum q[uod] videbimus expedire. **C** Hunc dei-
fauente gra[du] satis dictum arbitror de titulis, viris scolasti-
cis congruentibus. Si motu ceterisque ad quorum manus
bec nostra scripta pervenerint aliquatinus se solent volentes
exercere, et cibum dentibus terrendo diuinus masticare ut
in nutrientiis ire possit. Non enim sapere possunt bec que
scripsimus nisi assidue legant et affectuose intelligibiliter
elaboratum fuerit, exercitationi committant. Exercitatio
enim promptos et abiles reddit, quos somnolentia ineptos fa-
cit. Et quoniam te credo animaduertere que dico ad reliqua pau-

*Concludit in animo
eum honestus ad die
tum etiamque regi*

*Diligenter cum aliis regi
obligatus p[ro]miserit*

ca que dicenda supersunt accedamus)

*Onuenit nonnunq̄ qñ res prolicas scribere ha-
bemus. ut in ipsa ep̄la contineatur. Narratio Dis-
nicio. confirmatio consutatio & conclusio. seu aliue ex his
ptibus. quare cum istud contigerit hoc generaliter teneas*

*I frāndag
sc̄ has partes esse tractandas sc̄m q̄ Licero in rhetori-
ca noua tradidit. Certiorē aut̄ volo te reddere. q̄ quicūq̄
munus oratorum siue orationis p̄tes tractare nouerit. hic
quoc̄ elegantissime habebit se in litteris scribendis. Ribil-
em differt oratoriū munus a modo ep̄istolandi nisi q̄ pri-*

*mū cōtineat in se secundum et non viceversa. C Multi em̄
repti sunt in ep̄istolandi genere p̄clari. qui munus oratoriū
nunq̄ sunt adepti est em̄ facunda res et diuina orandi fa-
cultas. Hoc tñ scito q̄ non tam ardue p̄ceditur in epl̄is
dum aliquid narramus. diuidimus sicut fit in orationib⁹*

*Est enim longe liberior vagandi potestas in ep̄istolis con-
ducendis. q̄ in causis porandis. Et licet hec duo genera val-
de prima sūt et vicina. longe tñ maioris est facultatis orā-
di doctrina. q̄ ep̄istolandi norma. C At vero ne diuiciis
q̄bis te obtundā cū aliqd diuidendū tibi fuerit i epl̄is ip̄is
fac diligēti aīo consideras rē ip̄am diuidendā q̄ breuius
quāq̄ p̄modosius primaria diuisione diuidi possit. q̄ si ad*

*Talū nūm In quo
Tempore adūrūtūg 3
orūdī & q̄lāndī p̄tractat
d̄ p̄tib⁹ orūdī ḡnq̄ tñ
7 d̄m̄p̄ne E & p̄d̄f̄m̄nt
inf̄ctos*

*I vñd vñs
Dñd p̄m̄ p̄r 2 uata &
x̄p̄p̄a tñq̄ cligua
vñd 2 vñd p̄s m̄q̄z i vñ
p̄s & h̄lli m̄ p̄m̄g l̄m̄
vñl̄tang & vñta*

*1 vñd vñs
Nō h̄c pl̄ma comoda
venire ad epl̄is p̄ modi
utino am̄ p̄to e p̄p̄ia h̄c
ad ip̄os q̄n ca adq̄n p̄i
cang hor & d̄ḡng p̄f̄nt
vñ p̄l̄ḡ m̄ q̄dā vñ
d̄ḡng vñ q̄n re epl̄is
t̄p̄s p̄nt eñr̄t h̄c
p̄ aluelar*

D tñ

Dum pro o^{rum} quia
quod quae f^{ab}
- f^{ab} p^{ro} p^{ro}
- quod d^{icitur} f^{ab}
d^{icitur} f^{ab}

bimembre diuisionem illa reducere potes. bñ id quidē laus
datissimum est. Sin at. studeas ut ad tria membra reducas
q^{uod} si sieri non potest. non pretergrediāis quartā in diuīsio
do p^{rem}. Credo cīm si diligentia adh^{ab}ueris nulla se tibi
offeret tā plīca materia (a te diuīsiōe ordinanda) quin sta
tim sub q^{uatuor} membris principalibus cōprehendi possit.
Hō em̄ mentiri credimus p^{ro}hīm dicentē. Omnis diuīsio
aut bimembri^s sit. aut reducibilis ad bimembrem. Facta autē
primaria et p^{ri}ncipali diuīsione (si necesse fuerit) poteris sp
membra subdiuīdere p^{ro} libitu. sc̄z q^{uod} videtur tibi expedire

30 P^{ro}p^{ri}am rām p^{ro} op^{er}
que hīc cōf^{ab} uideat

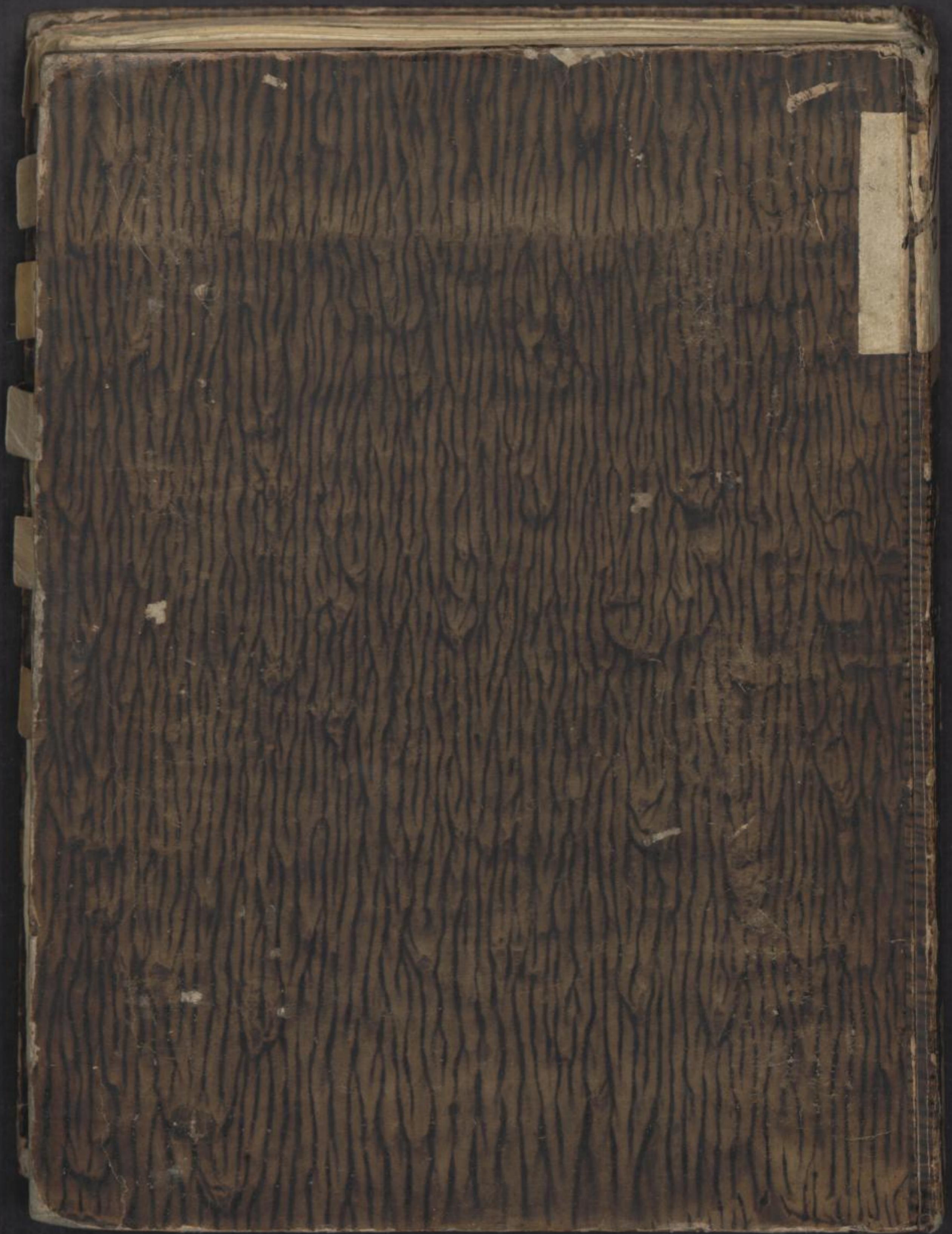
Cl^{ar} Narratio tñ frequentius in cōf^{ab}is accidit q^{uod} diuīsio de
qua dīcīmus. Igitur narrationē tractando studeas diligē
tissime. vt illa brevis sit et d^{isc}lucida atq^{ue} verisilis. nō ponas
in ea obscuras et inusitatas d^{ic}ōes. nō lōgas. neq^{ue} inutiles
clausulas. non tortuosas et inconsuetas constructiōes. que
admodū nonnulli faciunt qui supposita varia et multa in
cludunt anq^{ue} ad appositorum guenientur verbū seu copulas
verbalez adeo remouētes a casuallib^z suis. q^{uod} vix q^{uod} inde
p^{ro}cipi possit ex his que patefacere volunt. **C**L^{ar}ne insuper
ne (imitando hos obscuros tortuosos et p^{le}chos et fuca
tos oratores) transgressiones inutiles facias aut transfor

Augmentum *Primum* *Est autem quod et quoniam aug-*
tiones. aut abusiones obscuras et indecentes. que tota ora
abusa et vici *metando uicem re felicem*
tionem cecam reddunt. *Hec omnia facile deuitabis vicias* *et amorem et pietatem ad*
victoriam et pietatem *negat deo*
et predictas tres comoditates in narrando obtinebis. *Si*
per elo *Liceronem imitaberis. et eius regulas obseruaberis in pri-*
mo libro noue rhetorice ubi tractat de narracōe. *¶ Contra* *Confutatio regis qd*
firmatio et confutatio fr̄s sine sorores sunt hec due ptes *Tota en p̄s vici*
hūc effectum pr̄sueverunt facere ut q̄ illas bene tractauerit. *¶ Confutatio p̄s*
eaꝝ virtute ad victorie brauiū facillime accedat. *¶ Hec due*
ptes taliter tractāde sunt. vt post confirmatione; sequitur *¶ Confutatio p̄s*
confutatio. et mixtim ponancur scz q̄ cū confirmat cā tua p̄ *admissa uia p̄s*
aliquam rōem. statim dissoluas argumenta q̄ tibi in oppo- *p̄s viciꝝ dissolueſ*
situm fieri possent. ¶ facillime tibi adipisceris. si singis tibi *dissolueſ nūm̄s m̄s*
semper aliquos adesse. qui rōestuas toto conatu refellere *oratōrum p̄fici*
studeant. imaginando apud teip̄m non solum q̄cqd ex cō-
suetudine contra te dici possit s̄c etiam omne illud quod ex
callida atq̄ versuta malitia in mentem aduersarij aduenire
possit. et tunc oībus bīs cōsideratis repulsiuam addere siu-
de vīm in refellendo dolū dolo calliditatē calliditati. non
cīm reprehensibile est quoquo modo veritatem defendere
et nequiciam armis supare q̄n aliter fieri nequit)

Anno. i 499.

konser.lyk: M.Gans - Jukianowska Fdk u PKZS (2018.)

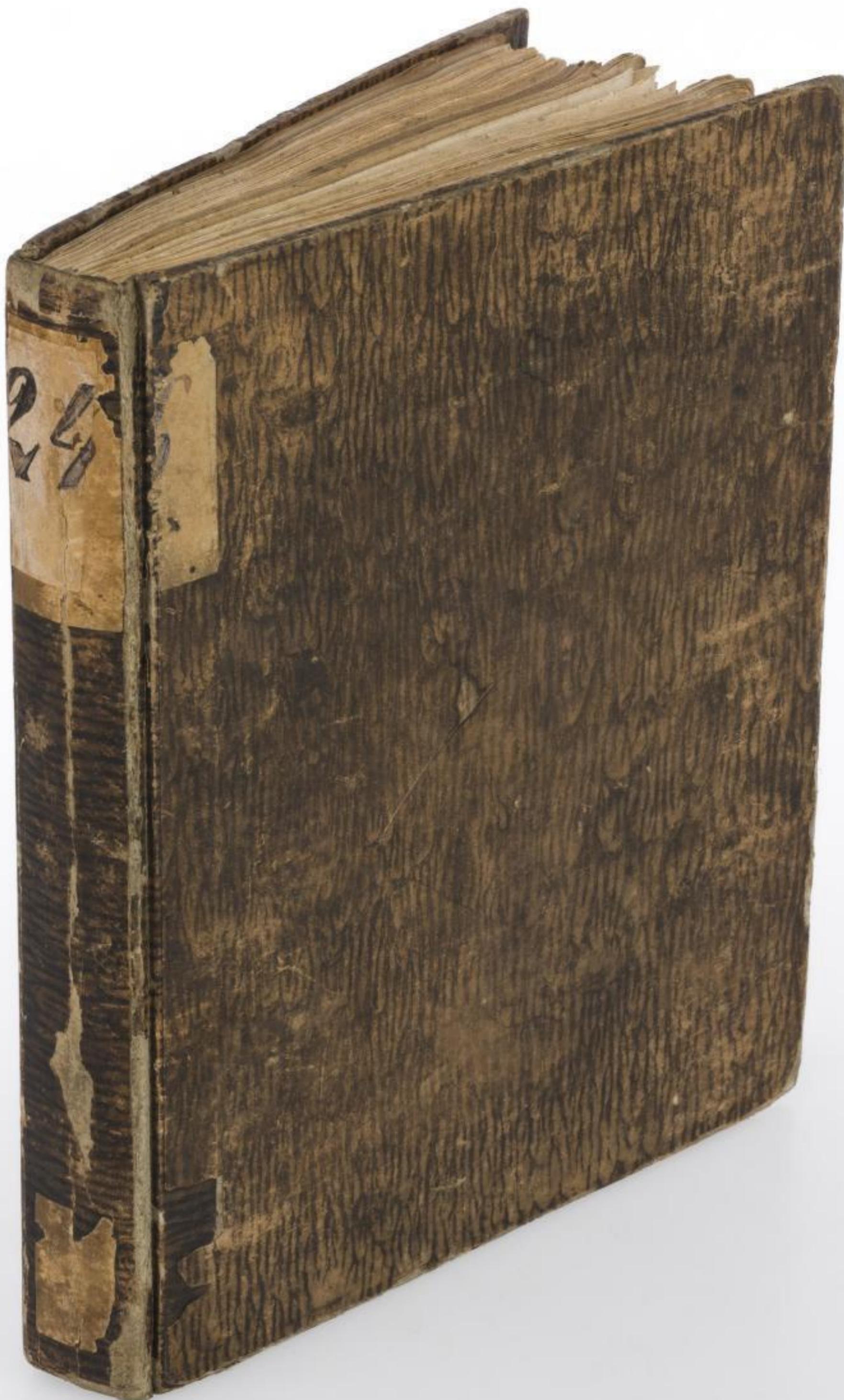

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17

A horizontal ruler with markings from 1 to 16. The numbers are evenly spaced along the bottom edge of the ruler.

Glossa

Dicitur uero hoc in libro primo de sententiis
Salmo

quoniam misericordia tua dicitur in eis quod incepit
in primis et in aliis et in aliis et in aliis

in primis et in aliis et in aliis et in aliis

in primis et in aliis et in aliis et in aliis

in primis et in aliis et in aliis et in aliis

in primis et in aliis et in aliis et in aliis

in primis et in aliis et in aliis et in aliis

in primis et in aliis et in aliis et in aliis

in primis et in aliis et in aliis et in aliis

in primis et in aliis et in aliis et in aliis

in primis et in aliis et in aliis et in aliis

in primis et in aliis et in aliis et in aliis

in primis et in aliis et in aliis et in aliis

in primis et in aliis et in aliis et in aliis

in primis et in aliis et in aliis et in aliis

in primis et in aliis et in aliis et in aliis

in primis et in aliis et in aliis et in aliis

in primis et in aliis et in aliis et in aliis

in primis et in aliis et in aliis et in aliis

in primis et in aliis et in aliis et in aliis

in primis et in aliis et in aliis et in aliis

in primis et in aliis et in aliis et in aliis

in primis et in aliis et in aliis et in aliis

in primis et in aliis et in aliis et in aliis

in primis et in aliis et in aliis et in aliis

in primis et in aliis et in aliis et in aliis

in primis et in aliis et in aliis et in aliis

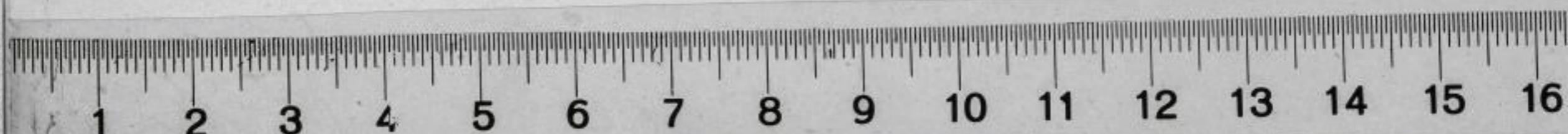
in primis et in aliis et in aliis et in aliis

in primis et in aliis et in aliis et in aliis

in primis et in aliis et in aliis et in aliis

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16

2100

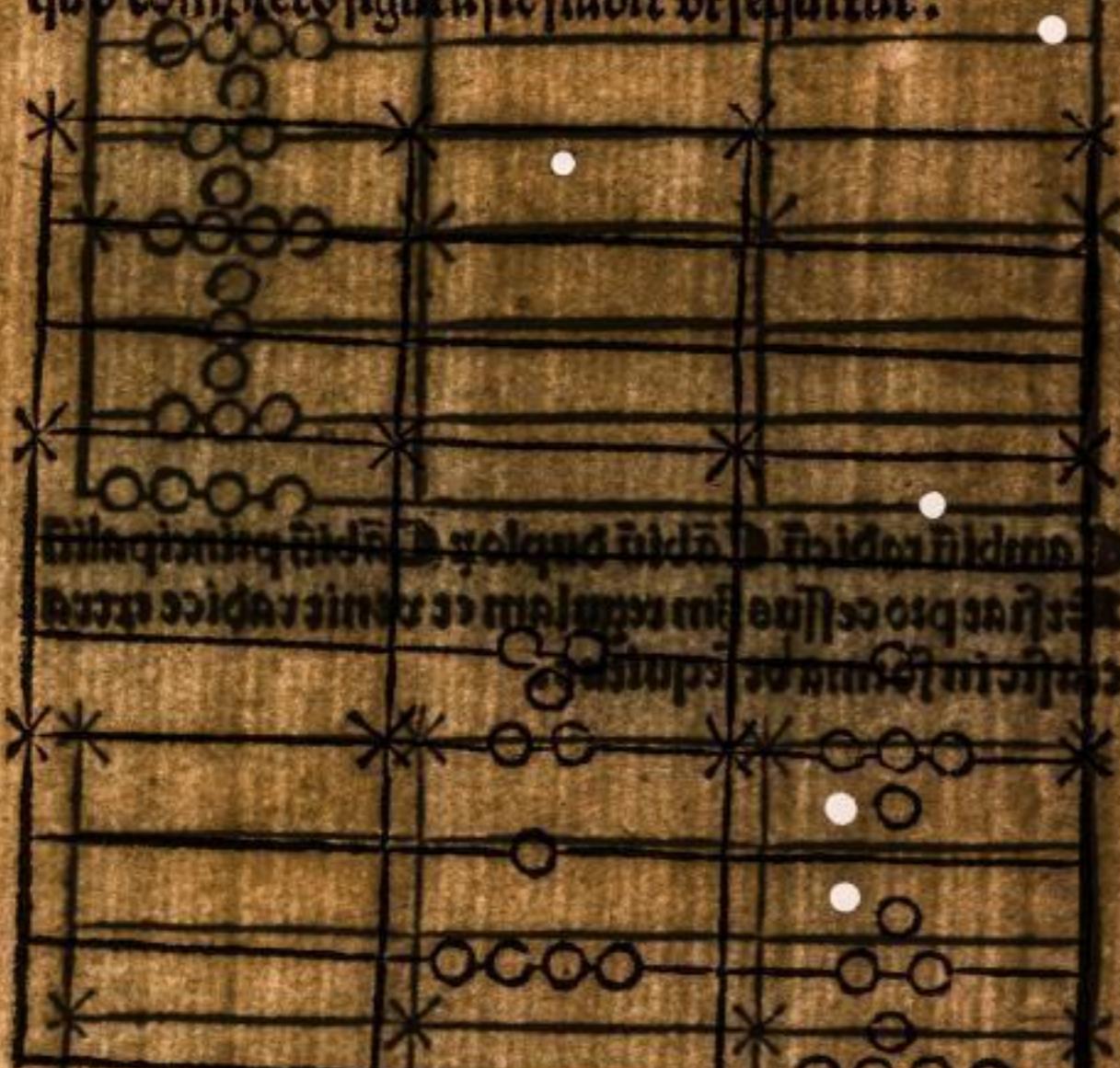

Esistit in alio modo in aliis omib[us] h[ab]et se
milib[us] procedendo et exemplis et scilicet in ponde
ris, mensuris et aliis libet alijs. Cum autem ea
que operari potest probare dicitur. Socie debes q[ui] se
poterit alius. Tunc utrige deinceps nollet libro sic
capilline, dicitur in contraria operatio. Quia q[ui] uenit
in collectio, tunc a ponere in actio et vice in
ponere. Unde congregat a conseruo et inacto p[ro]p[ri]o
cogit. In primis p[ro]p[ri]o sicut in me p[ro]p[ri]o. Item in
seruatu[m] facilius f[ac]ilius est in male. Et hoc p[ro]p[ri]o
dans sibi p[ro]p[ri]e uoluntas op[er]i in eis tempore in p[ro]p[ri]o
fuerit linea p[ro]p[ri]o recipere p[ro]p[ri]o. !
95. 9. vel alij p[ro]p[ri]o dicitur quod potest p[ro]p[ri]o
impensis potest quo circue. unde in quocumq[ue] p[ro]p[ri]o
cujuslibet campo facilius est in p[ro]p[ri]o coherere. Et
quodcumq[ue] p[ro]p[ri]o recipere et campo f[ac]ilius est in p[ro]p[ri]o.
96. 9. vel alij p[ro]p[ri]o recipere p[ro]p[ri]o. Et hoc
censetur gressu[m] uncertaine quis omnis et in de etia co-
piam p[ro]p[ri]o. Et p[ro]p[ri]o quod potest recipere in uno ac
unum, et si uero p[ro]p[ri]o tunc p[ro]p[ri]o potest facilius. Et
vel alij p[ro]p[ri]o recipere p[ro]p[ri]o. Et hoc p[ro]p[ri]o
97. 9. vel alij p[ro]p[ri]o recipere p[ro]p[ri]o. Et hoc p[ro]p[ri]o
quidam p[ro]p[ri]o fieri q[ui] p[ro]p[ri]o recipere possunt. Deinde p[ro]p[ri]o
cogitare q[ui] p[ro]p[ri]o fieri.

Et quia linea et impare est numerus: quare in superio
est incepere est. et vice dicimus est supra. unus in eius
deinde altero oppositis scilicet cambiis inveniatur nume-
rus qui semper in se dicitur et. ut superius dictum est
semper infra procedendo quoniam sequitur perfectione opus
quod completo figura sic stabit ut sequitur.

Cum principalius duplorum radicum

I. Exemplum secundi ubi scilicet linearum numerorum par est concordem modum in priori exemplo fuit processus quibus primis penultimis suis fini ex principio usque istius numeri et 086479684 quadratam extulere volueris radicem cum ut paret sic ponit ad formam. Et sic fortificabitatem significetur propositum quod. et hoc solum illud invenimus.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15

१०८ श्रीमद्भागवतः परमार्थसंकलनः लिखितः १९६५ वर्षे अद्य
१०९ श्रीमद्भागवतः परमार्थसंकलनः लिखितः १३.१४.२५ १९६५ वर्षे
११० श्रीमद्भागवतः परमार्थसंकलनः लिखितः १३.१४.२६ १९६५ वर्षे
१११ श्रीमद्भागवतः परमार्थसंकलनः लिखितः १३.१४.२७ १९६५ वर्षे

Contra cū magis in se probatū ēstātū quādūcāz
extāctis ēadīce ēālīngūtē ēadīce ēālīngūtē ut ſequiē.

This image shows a single page from a medieval manuscript. The page is filled with dense Latin text arranged in two columns. The script is a clear Gothic hand. Interspersed throughout the text are several decorative elements consisting of small circles connected by thin lines, forming a grid-like pattern. These decorative motifs are particularly prominent at the top and bottom of the page, as well as in the middle margin area.

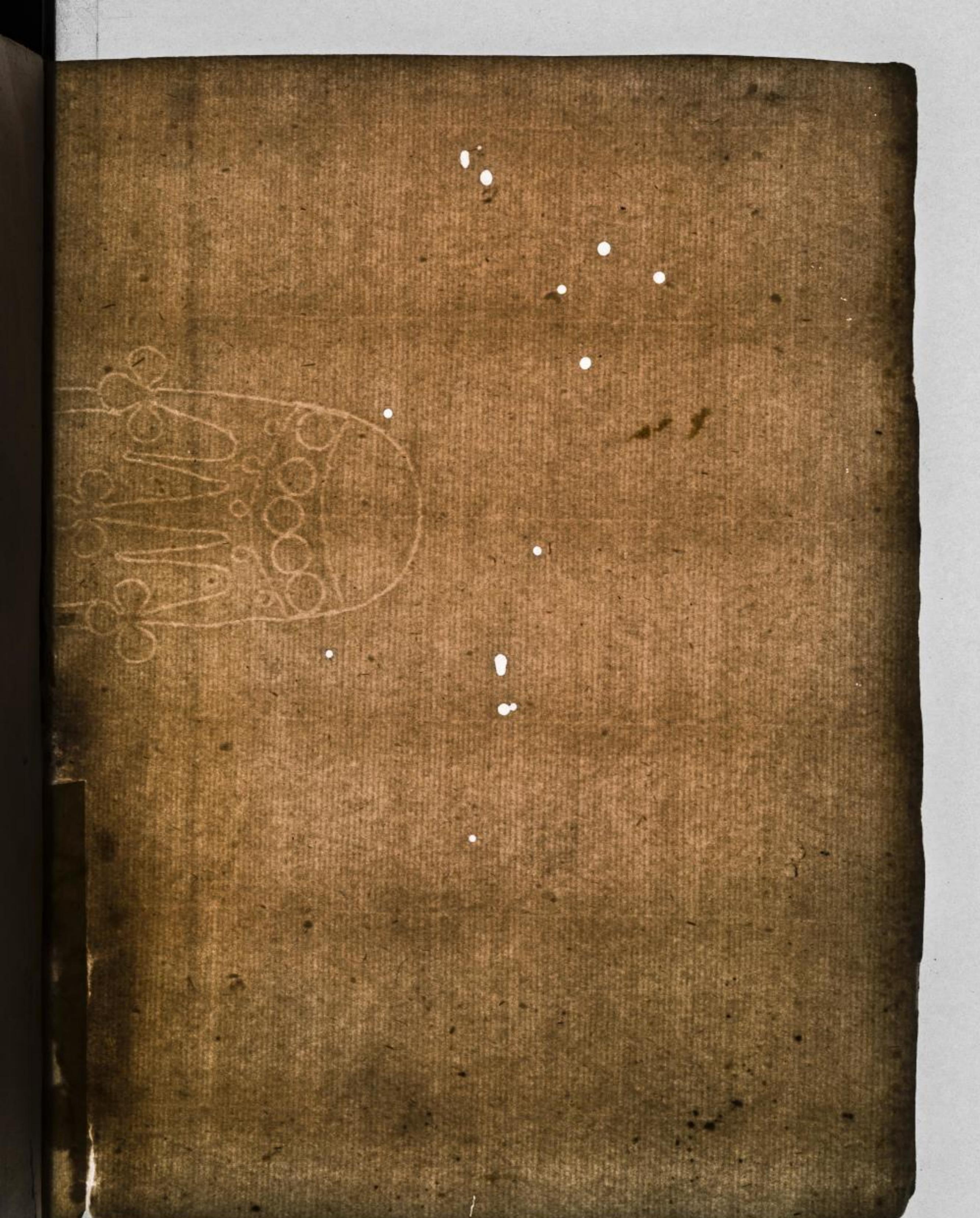
三九四七

DePoca

藏文大藏经

τάκτερον καὶ τὸν οὐρανοῦ σταύρωτον τὸ ονομαστὸν εἰλθεί
πιαστό γεννητόν. Καὶ μήτε οὐδεὶς θέλει εἰσελθεῖν
τῷ ιερῷ αγιτάλεια στού γενικεῖτο τὸ θεληματόν ωστὲ οὐρανῷ καὶ
in corde regum nostrorum quod dicimus de nobis hodie;
ΕΤΙ ΤΗΣΥΚΤΟΝ αἴτον καὶ τὸν επιοντίον Δοξαντινού σημερον
& αιμινούσοβις δοκιμάσαντα σκέψασθαι τούτους σα
ζεφυρίν τοῦ Φελιππατακατακλων ωστὲ καὶ κατειπεῖν τοῖς
βιοτίβιοις πολιτισ ἐγνωμονεας ποσιανοτάτονεσ. Πάντα^{το}
απελεγεταις καὶ καὶ μη εἰτενεύκισ καὶ καὶ εἰσ περιστών αλ
λορα ποσια πιάτο. Αἰδοντας περικερασμένης την τοια
λαζαροστικαστ από του πονηρου κακην.

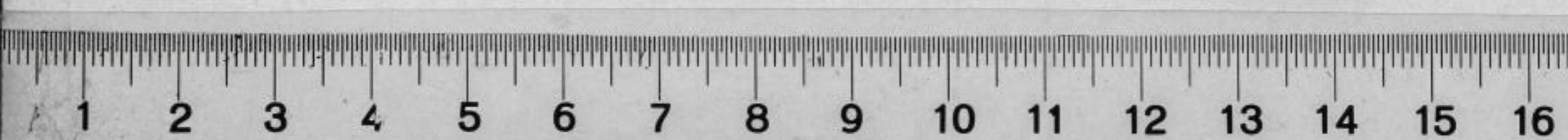

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16

stunc poliacē

Ludovicus
pici unde qd
liberice putat
disputatiois
origo.

100
101
102
103
104
105
106
107
108
109
110
111
112
113
114
115
116
117
118
119
120
121
122
123
124
125
126
127
128
129
130
131
132
133
134
135
136
137
138
139
140
141
142
143
144
145
146
147
148
149
150
151
152
153
154
155
156
157
158
159
160
161
162
163
164
165
166
167
168
169
170
171
172
173
174
175
176
177
178
179
180
181
182
183
184
185
186
187
188
189
190
191
192
193
194
195
196
197
198
199
200
201
202
203
204
205
206
207
208
209
210
211
212
213
214
215
216
217
218
219
220
221
222
223
224
225
226
227
228
229
230
231
232
233
234
235
236
237
238
239
240
241
242
243
244
245
246
247
248
249
250
251
252
253
254
255
256
257
258
259
260
261
262
263
264
265
266
267
268
269
270
271
272
273
274
275
276
277
278
279
280
281
282
283
284
285
286
287
288
289
290
291
292
293
294
295
296
297
298
299
300
301
302
303
304
305
306
307
308
309
310
311
312
313
314
315
316
317
318
319
320
321
322
323
324
325
326
327
328
329
330
331
332
333
334
335
336
337
338
339
340
341
342
343
344
345
346
347
348
349
350
351
352
353
354
355
356
357
358
359
360
361
362
363
364
365
366
367
368
369
370
371
372
373
374
375
376
377
378
379
380
381
382
383
384
385
386
387
388
389
390
391
392
393
394
395
396
397
398
399
400
401
402
403
404
405
406
407
408
409
410
411
412
413
414
415
416
417
418
419
420
421
422
423
424
425
426
427
428
429
430
431
432
433
434
435
436
437
438
439
440
441
442
443
444
445
446
447
448
449
450
451
452
453
454
455
456
457
458
459
460
461
462
463
464
465
466
467
468
469
470
471
472
473
474
475
476
477
478
479
480
481
482
483
484
485
486
487
488
489
490
491
492
493
494
495
496
497
498
499
500
501
502
503
504
505
506
507
508
509
510
511
512
513
514
515
516
517
518
519
520
521
522
523
524
525
526
527
528
529
530
531
532
533
534
535
536
537
538
539
540
541
542
543
544
545
546
547
548
549
550
551
552
553
554
555
556
557
558
559
559
560
561
562
563
564
565
566
567
568
569
569
570
571
572
573
574
575
576
577
578
579
579
580
581
582
583
584
585
586
587
588
589
589
590
591
592
593
594
595
596
597
598
599
599
600
601
602
603
604
605
606
607
608
609
609
610
611
612
613
614
615
616
617
618
619
619
620
621
622
623
624
625
626
627
628
629
629
630
631
632
633
634
635
636
637
638
639
639
640
641
642
643
644
645
646
647
648
649
649
650
651
652
653
654
655
656
657
658
659
659
660
661
662
663
664
665
666
667
668
669
669
670
671
672
673
674
675
676
677
678
679
679
680
681
682
683
684
685
686
687
688
689
689
690
691
692
693
694
695
696
697
698
699
699
700
701
702
703
704
705
706
707
708
709
709
710
711
712
713
714
715
716
717
718
719
719
720
721
722
723
724
725
726
727
728
729
729
730
731
732
733
734
735
736
737
738
739
739
740
741
742
743
744
745
746
747
748
749
749
750
751
752
753
754
755
756
757
758
759
759
760
761
762
763
764
765
766
767
768
769
769
770
771
772
773
774
775
776
777
778
779
779
780
781
782
783
784
785
786
787
788
789
789
790
791
792
793
794
795
796
797
798
799
799
800
801
802
803
804
805
806
807
808
809
809
810
811
812
813
814
815
816
817
818
819
819
820
821
822
823
824
825
826
827
828
829
829
830
831
832
833
834
835
836
837
838
839
839
840
841
842
843
844
845
846
847
848
849
849
850
851
852
853
854
855
856
857
858
859
859
860
861
862
863
864
865
866
867
868
869
869
870
871
872
873
874
875
876
877
878
879
879
880
881
882
883
884
885
886
887
888
889
889
890
891
892
893
894
895
896
897
898
899
899
900
901
902
903
904
905
906
907
908
909
909
910
911
912
913
914
915
916
917
918
919
919
920
921
922
923
924
925
926
927
928
929
929
930
931
932
933
934
935
936
937
938
939
939
940
941
942
943
944
945
946
947
948
949
949
950
951
952
953
954
955
956
957
958
959
959
960
961
962
963
964
965
966
967
968
969
969
970
971
972
973
974
975
976
977
978
979
979
980
981
982
983
984
985
986
987
988
989
989
990
991
992
993
994
995
996
997
998
999
1000

**Matthiei Lupini Gallo
mū Carmina de quolibet**

Lipsci anno 1497. disputato. Et questio de
poetis & republica minime pellendis.

Johannis Honori Cubitensis

Carmen laudatorium.

Docte Lupine tenes nomē qd nulla tacebunt
Secula semper eris viuis in ore virū.
Nam bene defendis hic dia poemata vatū:
Que redolent laurū pulcher apollo tuam.
Ergo tibi meritā grates studiosa iuniorū
Pio tam sublimi munere semper agat.
Jamq; vale: et superes longevi Cestoris annos
Tu semper nostre marimā pars anime.

4. 40230

XV. Q. 144. 1. 3

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16